

Cei mai inversunati critici ai organismelor modificate genetic (OMG) doresc reglementari foarte dure din partea statului pentru a interzice prezența clonelor. De partea cealalta, pe langa [sustinatorii cointeresati](#)

din motive lesne de intuit, apar [liberali](#)

ce vad in aparitia OMG-urilor un rezultat natural al pietei libere, iar in preopinienti doar stangisti ecologisti. In plan personal, de multe ori cand discut despre acest lucru ma confrunt cu intrebarea: cum s-ar putea rezolva problema in cauza fara interventia statului?

Cred ca se poate raspunde la aceasta dificultate strict de pe pozitiile proprietatii private.

In primul rand, organismele modificate genetic se bazeaza pe un fals reglementat de o [conventie statala](#)

(OECD), care pune semnul de egalitate (["echivalenta substantiaala"](#))

) intre semintele naturale si cele transformate de ingineri in laborator. Oamenii sunt inselati constant si primesc in loc de un produs adevarat un inlocuitor care doar seamana cu originalul. Este ca si cum ati plati pentru un costum facut pe Savile Row si ati primi o versiune realizata in China. Doar ca in situatia initiala, consecintele arata infinit mai grav pentru sanatatea oamenilor. Avem de-a face cu doua lucruri complet diferite, cu toate ca multi "experti" vor sa nu ne facem griji. In SUA, de pilda, nu exista nicio diferențiere pe produse care sa specifica daca ele provin din OMG sau nu. Pe orice pozitie politica ne-am situa, in acest caz vorbim doar de inselaciune. Chiar daca ea este consintita sau nu de o organizatie birocratica transnationala precum OECD. Nu doar pentru libertarienii pur-sange, jurnalistul Max Keiser a comparat semintele provenite de la gigantul Monsanto, cel mai mare producator de seminte mutant, cu banii de hartie prin care bancile statale inunda si sarasesc lumea. Ambele reprezinta falsuri cu sprijinul carora elitele puterii incearcă sa inrobeasca indivizii.

Impotriva organismelor modificate genetic. Pledoarie libertariană.

Scris de Ninel Ganea
Marți, 17 Aprilie 2012 09:13

In al doilea rand, nu trebuie scapat din vedere faptul ca statul indeplinește foarte multe funcții utile. Si daca o face de regula prost, ineficient, excludând de cele mai multe ori competiția pietei, nu rezulta ca multe din serviciile oferite nu s-ar gasi și într-o lume mai liberă sau că prezenta să trebue refuzată apriori. De exemplu, dacă un individ încearcă să-mi fură mașina iar politistul se află în apropiere nu am să invoc lozinci libertariene de căfenea pentru a-i refuza ajutorul. De aceea nu cred că o interzicere, în condițiile actuale, a OMG-urilor (în cazul în care există, și se pare că există, dovezi plauzibile ale efectelor negative asupra sănătății și asupra culturilor naturale din apropierea lor, plus inselaciunea bazată pe principiul echivalenței) ar incalca dramatic principiile unei ordini a proprietății private.

Nu în ultimul rand, strict din punct de vedere istoric, companiile ce promovează organismele modificate genetic au beneficiat de toată [sustinarea statului](#) (american) și au profitat din plin de reglementările favorabile oferite. Astfel departe de a fi un rezultat al inițiativei private pure, OMG-urile indică urme masive de etatism. Si cea mai puternică și perversă dintre aceste reglementări o constituie legea copyrightului prin care companiile cu pricina vor putea (pot?) să controleze practic [tot lanțul de producere a alimentelor](#).

In aceasta situație, și tinând cont de argumentele de mai sus, nu cred că ar trebui lăsată lupta contra OMG-urilor doar pe [umerii ecologistilor cu dexteritate de stanga](#). {jcomments on}